

Cristina Zafra i Laura Casaponsa estrenen avui «La casa de les aranyes»

► El projecte guanyador del premi de la Taula d'Arts Visuals s'inaugura a la Casa Lluvià

TONI MATA I RIU | MANRESA

■ Una palangana blanca de rivets blaus, dues butaques vermelles, un buró de persiana, un rellotge de pèndol i una ràdio com les que escoltaven els avis fa dècades criden l'atenció sobre el pas del temps en l'exposició *La casa de les aranyes*, que les creadores manresanes Cristina Zafra i Laura Casaponsa inauguren aquest vespre (20 h) a la Casa Lluvià com a recompensa per haver guanyat el Premi de la Taula d'Arts Visuals de la Catalunya Central. El mobiliari se suma a cinc fotografies antigues de grans dimensions manipulades digitalment, la transcripció de la partitura de la composició de dotze minuts que dona nom al projecte i un seguit de quadres que completen la dimensió plàstica del projecte, que es podrà visitar fins al 20 de setembre.

La casa de les aranyes és una peça musical per a acordió i percussió (vibràfon, manubri, plat suspès i bombo) que Laura Casaponsa va compondre fa uns mesos i que de moment només s'ha escoltat en una audició a l'Escola Superior de Música de Catalunya. Els espectadors de la mostra de la seu del Col·legi d'Arquitectes l'apreciaran com a acompanyament sonor durant la visita, enregistrada per Marc Jódar i tocada per Rosa Gabriel (acordió) i Rubèn Martínez (percussió).

«És una composició instrumentalment molt evocadora, atmosfèrica», va explicar Casaponsa. El duet signa la primera exposició conjunta tot i que ja han treballat en altres projectes plegades. «Decodificant-lo, hem volgut crear una posada en escena del llenguatge de la música», va afegir. El ressò de fons

Laura Casaponsa (esquerra) i Cristina Zafra, a la sala de la Casa Lluvià

del projecte és una narració al voltant de la manera «com intervé el pas dels temps sobre les persones i les coses», va comentar Zafra, avisant però que no hi ha una reflexió en profunditat: «del que es tracta és que cadascú es faci seves les his-

tòriques que expliquem. L'aranya és el «símbol» d'un treball que penetra en la subtil acció de l'animal mentre teixeix la tela.

La lletra de *La casa de les aranyes* original és un llarg relat en format de pentagrama de fons blanc que

SALVADOR REDÓ

L'EXPOSICIÓ

LA CASA DE LES ARANYES

► LLOCS: Casa Lluvià (c. Arquitecte Oms, 3-5). Manresa. ◉ DIES: del 29 d'agost al 20 de setembre. Obert de dimecres a dissabte, de 18 a 20.30 h. Entrada lliure.

s'estén per la llarga paret de la sala i que contrastarà amb la parquedat de la llum que les autores volen aplicar al conjunt de l'obra. «No hi ha paraules, cap història es fa explícita», van assenyalar.

Rescatant objectes d'antiquari i recuperant fotografies antigues per pàgines d'Internet que n'ofereixen –tres de les cinc són de manresans de fa un grapat de dècades–, Zafra provoca un efecte fantasmagòric que contribueix poderosament a l'ambientació de la sala, en la planta subterrània de la Casa Lluvià. «He reproduït i manipulat molt les imatges», que impreses en paper vegetal generen un suggerent joc de transparències.

Laura Casaponsa i Cristina Zafra se senten davant d'un puzzle en la construcció del qual s'han deixat dur per intentar transportar el visitant al territori evocatiu que els interessa transmetre. L'exposició engloba diferents tècniques i materials aconseguint en el seu resultat final un escenari multidisciplinar. *La casa de les aranyes* es va imposar a les altres vuit propostes presentades al premi de la Taula d'Arts Visuals de la Catalunya Central i es va fer mereixedor dels dos mil euros de recompensa destinats a la producció de la mostra. Tot i l'urgència del temps, ja que el veredictes es va conèixer el juliol, avui tot estarà a punt.

Els ciutadans es van acomiadar

Més de 5.000 persones visiten la capella ardent de Peret a Barcelona

► El rei de la rumba va demanar que es cantés «El muerto vivo» i «Porque yo me iré» al seu enterrament

AGÈNCIES | BARCELONA

■ Més de cinc mil persones van visitar ahir la capella ardent del rei de la rumba, Peret, que va morir als 79 anys víctima d'un càncer de pulmó. Oberta durant gairebé tot el dia al Saló de Cent de l'ajuntament barceloní, la van visitar, saludant a la família i els amics del cantant, tant el President de la Generalitat, Artur Mas, com l'alcalde de la ciutat, Xavier Trias. També hi van anar nombrosos artistes: Lucrecia, Dyango, Sabor de Gràcia, Ojos de Brujo... Als peus del fèretre hi havia situada la guitarra preferida del músic i una corona de flors en forma de guitarra.

Peret, que havia d'actuar en la propera edició de la Fira Mediterrània de Manresa, de la qual és artista convidat, serà enterrat avui al cementiri dels Caputxins de Martó, al costat del seu avi, en una cerimònia de caràcter privat per expressar desig de la seva família. El cantant va demanar poc abans de morir que en el seu enterrament el grup que el solia acompanyar en els seus concerts cantés *El muerto vivo* i *Porque yo me iré*, segons va explicar ahir el seu representant i amic durant 28 anys, Toni García.

Aquest desig que la seva família entonés el «que no estava muerto, que estava de parranda...», de la cançó *El muerto vivo*, va ser un dels últims desitjos de Peret juntament amb el de «poder ser lliure i votar» en la consulta del 9 de novembre. Un dels grans moments de Peret en el Concert per la Llibertat de l'any passat al Camp Nou va ser el seu *Emigrant i Cataluña tiene poder* per al qual va modificar el *Barcelona tiene poder* dels Jocs Olímpics del 1992. Deixa com a llegat el primer disc en català i deu cançons amb «temes molt significatius de Catalunya».

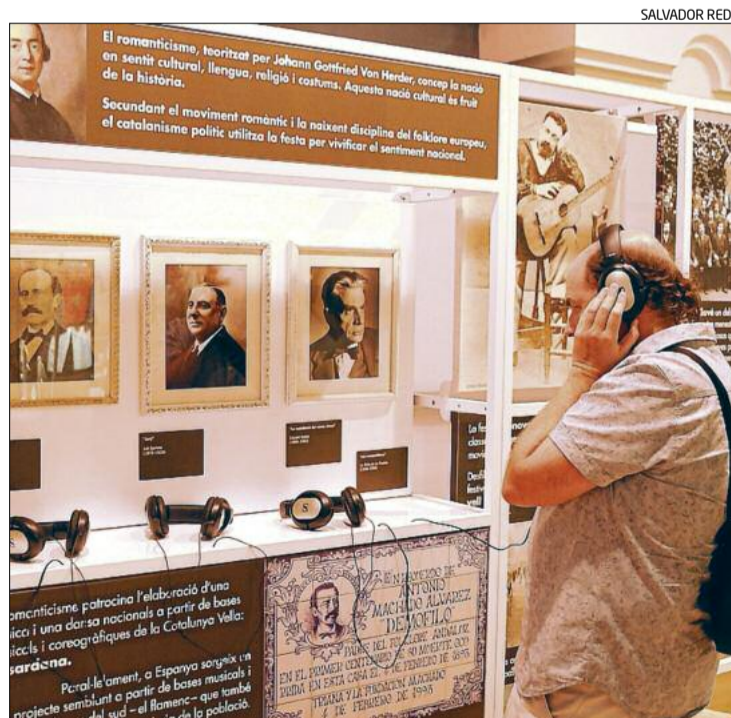
La festa catalana exposa la seva riquesa en la mostra del Casino de Manresa

TONI MATA I RIU | MANRESA

■ «El model festiu català és un model d'èxit perquè s'ha adaptat constantment a les formes que han passat per Catalunya, especialment per Barcelona», va afirmar ahir Bienve Moya en la inauguració de l'exposició *La festa popular, la catalanitat cívica*, que comissaria i estrena al Centre Cultural el Casino de Manresa. Oberta fins el dia 26 d'octubre, la proposta fa un recorregut pels diferents canvis viscuts al país pel fenomen festiu, sobretot a partir de principis del segle XX i, posteriorment, amb la recuperació dels anys 70 i 80.

En el seu parlament, Lluís Puig, Director General de Cultura Popular, Associacionisme i Acció Cultural, va aportar una dada rellevant: «als 70 semblava que les festes estaven a punt de desaparèixer, però ara, en un país amb menys de mil municipis, l'inventari del patrimoni festiu en té catalogades 14.000».

L'exposició està formada per plafons i objectes, així com una projecció audiovisual en que es posen de relleu set de les grans celebracions festives catalanes, entre elles la Patum de Berga. La mostra itinerarà posteriorment per diferents punts del país.

Un visitant escolta unes explicacions en un àmbit de la mostra

SALVADOR REDÓ